

Alles waar we in uitblinken, moet gekoesterd worden

Guus Berkhout

Nederland is een welvarend land geworden door te excelleren in een groot aantal sectoren. Die excellentie was gebaseerd op een goedopgeleide werkvloer. Ik noem de vakmensen in ons openbaar vervoer dat alom geroemd werd om zijn stiptheid en comfort. Ik noem ook de ingenieurs in onze energiesector die 24/7 betaalbare, betrouwbare en schone energie leverden. En ik noem vooral ook onze agrarische sector, die wereldwijd als schoolvoorbeeld wordt gezien hoe intensief te boeren op een steeds duurzamere manier. En zo kan ik wel doorgaan. Nederland was een land om apetrots op te zijn. Hoe kon het in zo'n korte tijd zo misgaan.

Ik val maar gelijk met de deur in huis. Met alle respect, ons land wordt al vele jaren geregeerd door bewindslieden die geen flauw benul meer hebben van hun portefeuille. Ze zijn door hun naïviteit en onkunde een dankbare prooi voor militante groepen en doortrapte lobbyisten. Daardoor worden onzinnige regels en wetten gemaakt die de plank volledig mislaan. In plaats van problemen op te lossen, worden er crises gemaakt. We zien dan ook dat het aantal crises zich opstapelen. Stap voor stap wordt elke maatschappelijke sector slachtoffer van het bestuurlijke Haagse onbenul. Het lijkt wel of alles wat we hebben opgebouwd in korte tijd kapot moet, liefst nog vóór 2030.

Als gevolg van dit alles geldt in de publieke sector van nu het motto: *'Verboden om na te denken, we werken hier uitsluitend met protocollen en afvinklijsten'*. En die top-down protocollen komen steeds meer van fanatieke alarmisten en dweepzieke ecologen. Wat een deprimerende werkomgeving! Het gevolg is dat mensen op de werkvloer zich steeds meer gaan voelen als afgestompte robots, geen perspectief meer zien en uiteindelijk ziek afhaken. Dat is precies wat er nu gebeurt.

Nederland is een klein en overvol land. Het is worstelen met de ruimte. We willen ruimte voor woningen, voor kantoren en fabrieken, voor spoor- en verkeerswegen, voor land- en tuinbouw, voor stadsparken en natuurgebieden, enz. Dat vraagt meer dan ooit competentie in het duurzaam maximaliseren van opbrengsten per km². Zo'n kennisintensief proces staat aan de basis van verstandige keuzen.

Kijk naar de watersnoodcrisis van vorig jaar (Limburg, Ardennen, Eiffel). Dat was geen klimaatprobleem, maar het gevolg van bestuurlijke incompetentie. Ontbossing, kanalisering, asfaltering en steeds meer zonneakkers waren de echte oorzaken. Het water kon niet in de bodem komen en zorgde voor pijlsnelle stijging en supersnelle waterstromen. Met de rommel die meegenomen werd was de schade enorm. Het Brusselse plan voor nóg meer houtkap maken het in de toekomst alleen maar erger.

Kijk ook naar de energiecrisis. Dat is niet (alleen) de schuld van de Oekraïneoorlog, maar wederom van incompetent bestuur dat verbod te investeren in fossiele brandstoffen. Onze pensioenfondsen voorop! Een wijs Nederlands spreekwoord zegt: *"Gooi nooit oude schoenen weg, voordat je nieuwe hebt gekocht"*. Windturbines en zonnepanelen zijn niet alleen peperdure en onvoorspelbare energieleveranciers, ze vragen ook om heel, heel veel ruimte. Dus totaal ongeschikt om onze huidige energie infrastructuur ('onze oude schoenen') te vervangen. Waterstof erbij halen maakt dit circus nog dwazer.

En dan die onzinnige stikstofcrisis. Als boeren niet meer mogen excelleren met hoge opbrengsten per hectare, is er meer land nodig voor dezelfde opbrengst. Maar dat land hebben we nu juist niet. Kijk op de vaderlandse kaart naar wat dit kabinet wil met al die Natura 2000 gebiedjes. Het is moeilijk te geloven dat dit bedoeld is als een serieus beleidsplan. Arme boeren, arm Nederland! *Waarom moet onze innovatieve landbouw wijken voor kunstmatige natuur op kunstmatige stukjes arme grond ('museumnatuur')? Wist u dat als je de natuur zijn gang laat gaan, arme gronden vanzelf bos worden (spontane bosvorming) en de grond zich dan vanzelf verrijkt (natuurlijke bemesting)? We willen toch zo graag meer bomen?*

Nogmaals, onze boeren zijn inventief en willen met hart en ziel meedenken en meewerken aan een verdere harmonie tussen intensieve landbouw en natuur. Maar dan wel met bestuurders die kennis van zaken hebben.

De onwezenlijke nationale koolstofdioxide reductie eis (50% in 2030) en de al even onwezenlijke nationale stikstofgrenswaarde (0.9 gr/ha) zijn buiten proportie. Voor een land met veel inwoners/ ha moeten nu eenmaal andere getallen gelden dan voor een land met weinig inwoners/ha. Daar zijn ze in Den Haag (en Brussel) nog niet achter. Vergelijk de bevolkingsdichtheden van Nederland en Denemarken: 504/km² versus 137/km²!

De gekozen beleidsambities hebben dus helemaal niets met de werkelijkheid te maken, noch met objectieve wetenschap. CO₂ en NH₃ zijn door klimaat- en stikstofdrammers geconstrueerde crises die met hun pikzwarte scenario's de bestuurders in Den Haag en Brussel volledig in hun macht hebben gekregen. Maar die naïeve alfa bestuurders beseffen niet hoe essentieel de rol is van CO₂ en NH₃ in de natuur. Is CO₂ niet de grondstof voor al het leven op aarde en is NH₃ niet onmisbaar om te zorgen voor voldoende voedsel in de toekomst? Zijn CO₂ en NH₃ niet een zegen voor de mensheid?

Hoe nu verder? De ommekeer naar een nieuw tijdperk voor ons land moet beginnen met de volledig uit de hand gelopen asielimigratie. Dat onderwerp heeft een absolute topprioriteit. Als we dat niet als eerste aanpakken, blijft het dweilen met de kraan open. In 1990 telde ons land 15 miljoen inwoners, nu zijn dat er bijna 18 miljoen (ongeveer + 100.000 per jaar). Vrijwel allemaal door immigratie. Veel meer mensen vragen niet alleen om veel meer fysieke leefruimte (met alles wat daarbij hoort), maar ook om veel meer capaciteit in de zorg, in het onderwijs, in de energievoorziening, in het wegennet, in de ordehandhaving, in de criminaliteitsbestrijding, enz., enz.

Als we zoveel mensen vanuit probleemlanden naar ons land halen die niet (kunnen of willen) bijdragen aan het op peil houden van onze basisvoorzieningen, maar die deze voorzieningen wel steeds zwaarder belasten, dan stort de zaak in (steeds minder mensen moeten voor steeds meer mensen zorgen). En dat is precies wat we nu zien gebeuren. Wist u dat de omzet van mensenhandelaren wordt geschat op 20-30 miljard per jaar? Zij spiegelen migranten voor dat ze in ons land een riant uitkering en een gratis huis krijgen. Waarom blijft ons land deze abjecte mensenhandel subsidiëren? Waarom vertellen onze ambassades in emigratielanden niet het echte verhaal? Ons land is overvol!

Samenvattend, steeds meer asielmigranten doen een beroep op onze fysieke leefruimte en verdringen daarbij onze landbouw en natuur. En steeds meer asielmigranten doen een

beroep op onze maatschappelijke sectoren zonder daaraan te willen of te kunnen bijdragen. Waarom weigert dit kabinet te luisteren?

Als de stem van het volk niet meer doorklinkt in regering en parlement, faalt de democratie. We hebben een HERSTELKABINET nodig met een hecht team van zakelijke PROJECTMINISTERS, die de inhoud van hun portefeuille door en door kennen en die geen speelbal zijn van doorgestoken adviescommissies (die weten welke uitkomst er verwacht wordt), commerciële onderzoekbureaus (die al schrijvend denken aan een vervolgoedracht) en sluwe lobbyisten (die azen op de grote subsidiepotten).

Het blijkt dat er excellente bestuurders beschikbaar zijn, die voor een beperkte tijd naar het Binnenhof willen komen om de vaderlandse teloorgang te stoppen. En die met een samenhangend HERSTELPROGRAMMA ons unieke landje aan de Noordzee weer gaan teruggeven aan onze trotse ondernemers, boeren en beroepsgroepen. Hoe eerder, hoe beter!